

[Helga Pedersen.]

muleret. Men lad os nu i udvalget høre, hvad politiets og domstolenes erfaringer er på dette punkt, før vi tager bestemmelse om, hvorvidt en lovændring bør gennemføres.

Om de lokale maksimalhastigheder, som forslaget også har opstillet som et ønskemål, skal jeg kun sige, at det jo hele tiden har været muligt at gennemføre visse begrænsninger. Jeg tror personlig ikke meget på nytten af en generel hastighedsgrænse — hvadenten den er på 40 eller 50 km. Jeg vil hellere gå ind for, at man nøjes med kraftige advarsler om nedsat fart, langsom kørsel o. s. v. Det er mig bekendt, at erfaringerne fra Holland har vist, at det er uheldigt med en generel hastighedsgrænse, og tænker vi på forholdene bare i Københavns omegn, må jeg sige, at jeg stiller mig tvivlende overfor, at det skulle være hensigtsmæssigt, om man, f. eks. ud ad Lyngbyvej, aldrig måtte køre hurtigere end 50 km i timen. Jeg kan personlig slutte mig til de betragtninger, som færdselschefen, Groes-Petersen, fornylig har fremsat om dette spørgsmål.

Udover de forslag, som er til forhandling i dag, har man i den sidste tids diskussion fremdraget andre momenter, som passende kan tages med ind i udvalgsbehandlingen.

Hele spørgsmålet om betaling af sygehusudgifter m. v. kunne vel nok tiltrænge en nøjere overvejelse, og jeg forbeholder mig i udvalget at tage dette spørgsmål op. Vi har i mit parti været inde på den tanke, at de store udgifter til sygehusophold, lægebehandling m. v., som afholdes i forbindelse med alvorlige trafikulykker, vel snarere bør afholdes af trafikanterne gennem deres forsikringsselskaber end af det pågældende amt eller den pågældende kommune; men det kan vi som sagt komme tilbage til i udvalget. Mit parti vil med interesse lytte til enhver saglig betragtning, som fremføres med henblik på forbedring af færdselssikkerheden.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg kunne i og for sig nøjes med at sige, at jeg takker den højtærede minister, fordi han har lovet at underkaste alle disse spørgsmål en villig behandling i et udvalg sammen med os andre. Nu har det radikale venstre jo

fået det ud af sin lidt hasarderede overhaling af det stiltfærdige Vagn Broske udvalg, at det har kørt ham i grøften, så i og for sig behøvede man ikke at gøre mere ved sagen.

Jeg forstår, at det, man nu ønsker, er, at justitsministeren skal sætte lidt mere fart i sagerne med hensyn til lovens administration, og det er nu engang sådan — det ved vi jo — at når det radikale venstre forlanger noget af regeringen, bliver det opfyldt. Dermed skulle sagerne forsåvidt ligge i de bedste hænder, og derfor skal jeg ikke sige ret meget.

Jeg er naturligvis i det store og hele enig i, at det vil være rimeligt på nuværende tidspunkt at drøfte lovens administration og også undersøge, om der muligvis er ting, som kunne begrunde visse ændringer i selve loven, selvom den kun har virket relativt kort.

Jeg kan godt erkende, at vi, der var ordførere ved behandlingen af færdselsloven sidste vinter — et par stykker af os, der ikke var så hurtige i vendingen som det ærede medlem hr. A. C. Normann — havde tænkt os, at vi skulle tage en samtale med justitsministeren om visse ting, som det måske kunne være rimeligt at drøfte sammen, men det får vi jo nu lov til i det udvalg, der, efter hvad jeg forstår, bliver nedsat. Nu står det mig ikke ganske klart, hvad der vil komme ud af dette, for såvidt jeg forstår, bliver vi nødt til at holde op i næste uge med dette folketingsår — det er heldigvis ikke mig, der skal finde ud af, hvordan sagen skal føres videre — men det kan vel føre til, således forstod jeg den højtærede minister, at der måske skal fremsættes et ændringsforslag til færdselsloven, hvorved man kunne komme til at drøfte visse ting.

Jeg kunne have lyst til i denne forbindelse at sige, at jeg tror, det er forkert, at unge mennesker på 16 år har lov til at køre på knallert. Det befordringsmiddel, som vel i øjeblikket er — lad mig sige det på denne måde, selvom jeg ikke tror, jeg repræsenterer de pågældende, når jeg siger det — det arbejdende folks største gode, bliver nu på grund af, at det også er blevet et legetøj for børn, lagt for had på en måde, som almindelige mennesker ikke kan være tjent med. Derfor vil jeg gerne have, at man overvejer, om vi ikke kunne komme bort fra